

Puristuksessa jokseenkin elävänä
Ei paljoo mitä odottaa
Astinlautoina ei montaa ehjää oksaa
Joissa elämä virtaa
Ei oo montaa, ne mahtuu yhteen kouraan
Joista varmasti tietää
Et ne näkee kun ne katsoo
Ja sen kaiken ymmärtää

Mitä tahdot?
Mitä siitä
Mikään ei kuitenkaan riitä?
Mitä teitkään sinä itse?
Muista se kun tuomitset

Kyydissä tuomiopäivän vaunussa
Yksin usvassa niin väärällä raiteella
Syöksykierteessä eikä oikaistuksi saa
Ennen kuin koskee maan pintaa

Paremmasta saatiin varmat merkit
Joihin päätettiin luottaa
Tähän johti, harhaan asti päästiin
Ja miten tästä voi jatkaa?

Älä katso, älä kuule
Pidä vaan kiinni sun huulet
Vähän arvaa, älä tiedä
Riittää kunhan sä siedät

Niin kuollakseen elossa
Enimmäkseen jo kuollut